

Arrest

nr. 210 880 van 12 oktober 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/20
3600 GENK**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xen X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2018 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 mei 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 april 2018 dienen de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 24 mei 2018 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 03.04.2018 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

K., B. (..) (R.R.: xxxxxxxxxxxx)

Geboren te Prilep op 01.08.1983

+ partner: K., A. (..) (R.R.: xxxxxxxxxxxx)

Geboren te Hulaj op 15.03.1989

+ minderjarige kinderen:

-K., R. (..); °26.03.2008

-K., R. (..); "31.01.2018

Nationaliteit: Kosovo

Adres: (..)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor K. A. (..), die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 24.05.2018 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

1.3. Op 24 mei 2018 worden de verzoekende partijen tevens het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing, die luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: K., B. (..)

Geboortedatum: 01.08.1983

Geboorteplaats: Prilep

Nationaliteit: Kosovo

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven, binnen 0 dagen (onmiddellijk) na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en/of een geldig visum.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 28.06.2017, betekend op 05.07.2017.”

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: K., A. (..)

Geboortedatum: 15.03.1989

Geboorteplaats: Hulaj

Nationaliteit: Kosovo

+ minderjarige kinderen:

-K., R. (..); °26.03.2008

-K., R. (..); °31.01.2018

Nationaliteit: Kosovo

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 0 dagen (onmiddellijk) na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en/of een geldig visum.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 28.06.2017, betekend op 05.07.2017.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat verzoekende partijen op 26 juli 2018 in bezit werden gesteld van een A-kaart, zijnde een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister – tijdelijk verblijf, geldig tot 26 juli 2019.

2.2. Nu een verblijfstitel onverenigbaar is met een bevel om het grondgebied te verlaten dient vastgesteld te worden dat de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten impliciet doch zeker zijn ingetrokken. Het beroep is bijgevolg zonder voorwerp geworden in zoverre het betrekking heeft op de bevelen om het grondgebied te verlaten van 24 mei 2018. Ter terechtzitting hiermee geconfronteerd stellen de partijen zich terzake te gedragen naar de wijsheid. Het beroep is in de aangegeven mate onontvankelijk.

2.3. Ter terechtzitting stelt de Raad eveneens de vraag naar het actueel belang bij het beroep gericht tegen de ongegrondheidsbeslissing inzake artikel 9ter van de vreemdelingenwet nu verzoekende partijen met hun medische regularisatieaanvraag een verblijfsmachtiging wensten te bekomen en zij thans in bezit zijn van een verblijfsmachtiging.

2.4. Uit de recente informatie verkregen van verwerende partij blijkt dat de A-kaart werd verkregen op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

De advocaat van verzoekende partijen stelt dat verzoekende partijen slechts beschikken over een verblijfsmachtiging afgeleverd op een andere rechtsgrond en er nog steeds belang is omdat een statuut verkregen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet een andere bescherming biedt. Zij volhardt om deze reden in het beroep.

De Raad volgt verzoekende partijen. Het verblijf onder de A-kaart is precair nu verzoekende partijen dienen te voldoen aan de in artikel 9bis van de vreemdelingenwet gestelde verblijfsvoorwaarden. Deze voorwaarden zijn fundamenteel verschillend van de verblijfsvoorwaarden, gesteld voor de toekenning en verlenging van een verblijfsaanvraag conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Hierbij kan er bovendien op gewezen worden dat voor een vreemdeling die stelt te lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar hij verblijft, een verblijfsmachtiging conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet hem een groter voordeel kan opleveren dan de verblijfsmachtiging dewelke hij heeft verkregen op een andere

grond (cf. RvS 8 december 2015, nr. 233.168; het verkregen verblijf in casu betrof een verblijf als student). De Raad wijst erop dat artikel 13, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet voorziet in de toekenning van een onbeperkt verblijfsrecht voor vreemdelingen die reeds 5 jaar een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet genieten. Dit geldt niet voor een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen hebben bovendien belang bij de mogelijkheid een verblijfsmachtiging op grond van beide voorgaande rechtsgronden te verkrijgen, zodat zij indien de verlenging van haar A-kaart niet wordt toegekend, zij alsnog een vangnet hebben om hun legaal verblijf verder te kunnen zetten op grond van een eventueel verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Er kan worden opgemerkt dat dit vangnet van een medisch verblijf niet steeds kan worden verkregen middels een nieuwe verblijfsaanvraag conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet, gelet op het gestelde in artikel 9, § 3, vijfde lid van de vreemdelingenwet, dat voorziet dat een volgende verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk kan worden verklaard (cf. RvS 8 december 2015, nr. 233.168).

Gelet op het voorgaande behouden verzoekende partijen het wettelijk vereiste belang bij huidig beroep in zoverre het betrekking heeft op de ongegrondheidsbeslissing op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep met betrekking tot de ongegrondheidsbeslissing op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet

3.1. In een enig middel betogen de verzoekende partijen als volgt:

“a) Schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering Bestuurshandelingen

Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, alsook een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken zijn beslissing motiveert als volgt:

"Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende ...

Er werden medische elementen aangehaald voor K. A. (...), die echter niet weerhouden konden worden (...).

De arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken stelt als volgt:

"In samenvatting uit de aangeleverde medische informatie kunnen we het volgende besluiten: het gaat hier over een dame van 29 jaar, afkomstig uit Kosovo. Als pathologie weerhouden we relapsing remitting multiple sclerose, gediagnosticeerd in 2010, heden stabiel onder therapie met Fingolimod. Zij heeft ondertussen in 2017-2018 een probleemloze zwangerschap gehad, zelfs met stoppen van medicatie. Uit de bijgeleverde technische onderzoeken kunnen we besluiten dat de letsels niet evolutief zijn. Het betreft hier een stabiele evolutie die evenwel opvolging door een neuroloog en radiologisch met MRI nodig heeft.

In het dossier is er geen tegenindicatie tot reizen vermeld evenmin de nood aan mantelzorg. Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

...

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat betrokkene, een dame van 27 jaar in haar thuisland verder kan behandeld worden vermits de medische ondersteuning evenals de medicatie beschikbaar zijn."

Dat de geneesheer van verzoekster evenwel uitdrukkelijk stelt dat verzoekster lijdt aan talloze ziekten, dat het gaat om een ernstige aandoening en dat een terugkeer naar haar geboorteland een risico inhoudt voor het behoud van haar fysieke en psychische integriteit.

De diagnose is gesteld in 2010 naar aanleiding van een paralyse van het rechterbeen met neuroplastische pijn.

De voorziene duur van de noodzakelijke behandeling is levenslang. Gezien hoog risico op evolutie en recidief opstoten onder tweedelijns therapie is derdelijns therapie in de toekomst noodzakelijk. Indien de behandeling wordt stopgezet treden er terug opstoten op van MS met neurologische achteruitgang en is verzoekster uiteindelijk rolstoelafhankelijk.

Uit informatie waarover verzoekers over beschikken blijkt dat de slechte gezondheids- en medische voorzieningen in Kosovo veel Kosovaren ertoe om in de buurlanden gezondheidszorg te zoeken, zelfs voor routinecontroles.

In theorie biedt Kosovo gratis gezondheidszorg. In een verouderd systeem echter (opgezet door Joegoslavië) zijn medicijnen echter schaars in veel zorginstellingen. De meeste patiënten moeten betalen voor hun medicatie. Veel behandelingen zijn niet beschikbaar of alleen na lange wachttijden. Er zijn echter maar weinig patiënten die het zich kunnen veroorloven om een privébehandeling te zoeken.

Er is zelfs geen sprake van een degelijke ziektekostenverzekering.

In de eerste jaren na het Kosovaars conflict was er een serieuze druk op de reorganisatie van het gezondheidszorgsysteem in Kosovo, maar door de jaren heen is de intensiteit op de reorganisatie van de ontwikkeling afgenomen. De belangrijkste redenen hiervoor zijn o.a. het feit dat de wet niet adequaat is geïmplementeerd, alsook het laag budget voor gezondheidszorg en lage salarissen voor werknemers in de gezondheidszorg. (Reforms and challenges of Post-conflict Kosovo Health System)

Dat de stelling van de Dienst Vreemdelingenzaken ("Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de neurologische aandoening, namelijk de multipele sclerose bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Kosovo.") dan ook manifest incorrect is en strijdig met het beginsel van de motiveringsverplichting.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt hierbij dus dat betrokkene behandeld en opgevolgd wordt in Kosovo bij haar terugkeer, doch evenwel uit informatie waar verzoekers over beschikken blijkt evenwel dat er geen degelijke ziektekostenverzekering bestaat, alsook dat er een zeer grote schaarste van medicijnen bestaat in Kosovo.

Dat verzoekers dan ook niet begrijpen waarom de Dienst Vreemdelingenzaken van mening is dat er opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zouden zijn in Kosovo, terwijl uit objectieve informatie het tegendeel blijkt.

Dat deze motivering een wezenlijk onderdeel uitmaakt van de beslissing, zodat de beslissing dan ook geen enkel antwoord geeft op de wezenlijke problematiek van verzoeker.

De beslissing maakt dan ook een wezenlijke inbreuk op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekster.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 2.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel bij de voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St. THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43).

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. De motieven van de eerste bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken.

In de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag ervan, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en naar het advies van de arts-adviseur die de medische elementen die voor tweede verzoekende partij werden aangevoerd heeft onderzocht en daarop concludeerde dat er medisch gezien geen bezwaar bestaat tegen een terugkeer naar het herkomstland omdat de medische

behandeling en opvolging die eerste verzoekende partij nodig heeft beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo. Derhalve, zo besluit de verwerende partij in de bestreden beslissing, kan uit het voorgelegde medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit en evenmin dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Uit deze motieven blijkt dat de verwerende partij zich bij het nemen van de bestreden beslissing volledig gesteund heeft op het advies van de arts-adviseur, dat moet worden beschouwd als integraal deel uitmakend van de bestreden beslissing.

Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). Verzoekende partijen betwisten niet dat zij in het bezit werden gesteld van het advies en tonen verder niet aan dat en om welke redenen de bestreden beslissing, samengelezen met het advies, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht.

Er is dan ook voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

3.3. Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

3.5. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door *“(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*.

Het medisch advies van de arts-adviseur van 24 mei 2018 in hoofde van tweede verzoekende partij vermeldt het volgende:

“NAAM: K., A. (..) (R.R.: xxxxxxxxxxxx)

Vrouwelijk

Nationaliteit: Kosovo

Geboren te Hulaj op 15.03.1989

Adres: (..)

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 3-4-2018.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

> *Standaard Medisch Getuigschrift d.d. 20-3-2018 van Dr. Mulleners, neuroloog met de volgende informatie:*

- *Relapsing remitting Multiple Sclerose gediagnosticeerd in 2010, met agressief verloop onder interferon-therapie (Rebif). Opstarten van tweedelijns-therapie in 2012 met Gilenya (Fingolimod) met stabilisatie van de medische toestand*

- *Levenslange opvolging met MRI en neuroloog zijn noodzakelijk*

> *Attest van 2-3-2018 van Kosovo met de melding dat Fingolimod niet op de lijst van essentiële geneesmiddelen staat*

> *MRI-cervicodorsale wervelzuil d.d. 28-4-2015: multiple hyperintense letsels in cervicaal en dorsaal ruggenmerg: stabiel in vergelijking met 2010*

> *MRI lumbaal d.d. 12-4-2015: geen speciale afwijkingen*

> *MRI hersenen d.d. 7-4-2015: gekende MS plaques stabiel sinds 2013*

> *MRI LWZ d.d. 6-8-2014: beginnend discuslijden L4-L5*

> *Consultatie neurologie d.d. 18-12-2014: stabiele evolutie MS*

> *Raadpleging neurologie d.d. 18-2-2015: stabiel onder Gilenya*

> *Consultatie neurologie d.d. 6-8-2015: bespreking MRI, stabiel*

> *Consultatie 16-9-2015: geen bijzonderheden*

> *MRI d.d. 5-2-2017: multipale letsels passend in MR verspreid over het thoracale ruggenmerg*

> *MRI hersenen d.d. 12-2-2016: vergelijkbare letsels met 2015*

> *Schrijven van algemeen ziekenhuis Peja, neurologie, Kosovo d.d. 6-3-2018 dat behandeling met Gilenya niet mogelijk is*

> *Controle neurologie in het kader van zwangerschap van 33 weken en stop Gilenya: geen bijzonderheden*

In samenvatting uit de aangeleverde medische informatie kunnen we het volgende besluiten: het gaat hier over een dame van 29 jaar, afkomstig uit Kosovo. Als pathologie weerhouden we relapsing remitting multiple sclerose, gediagnosticeerd in 2010, heden stabiel onder therapie met Fingolimod. Zij heeft ondertussen in 2017-2018 een probleemloze zwangerschap gehad, zelfs met stoppen van medicatie. Uit de bijgeleverde technische onderzoeken kunnen we besluiten dat de letsels niet evolutief zijn. Het betreft hier een stabiele evolutie die evenwel opvolging door een neuroloog en radiologisch met MRI nodig heeft.

In het dossier is er geen tegenindicatie tot reizen vermeld evenmin de nood aan mantelzorg.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

- Aanvraag Medcoi van 22-11-2017 met het unieke referentienummer 10381

- Aanvraag Medcoi van 26-4-2018 met het unieke referentienummer 11043

2. In bijlage 2 wordt de beschikbaarheid van de medicatie aangetoond

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat betrokkene, een dame van 27 jaar in haar thuisland verder kan behandeld worden vermits de medische ondersteuning evenals de medicatie beschikbaar zijn.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds,... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Het vroegere gezondheidssysteem in Kosovo was gebaseerd op een centraal georganiseerd systeem, type Semashko (voormalig Sovjet-systeem). Sinds december 2013 werd een nieuwe wet aangaande de Volksgezondheid gestemd in het parlement van Kosovo, waarbij de verantwoordelijkheid van

organiseren, controleren en bespreken van de gezondheidszorg gelegd wordt bij het Ministerie van Volksgezondheid. Klassiek wordt de gezondheidszorg georganiseerd op 3 niveaus, in stijgende lijn van specialisatie: primair, secundair en tertiair niveau. Zij staan in voor zowel ambulante zorg en zorg in het ziekenhuis als voor thuiszorg en urgente geneeskunde. Voor deze 4 types zijn er zowel publieke, private als gemengde instellingen. Zorg wordt verleend op een 24-uur basis. Er is een verplicht verwijzingsstelsel dat de continuïteit van de zorg garandeert. In de publieke instellingen is de zorg gratis in tegenstelling tot bij private instanties. Om beroep te doen op de gratis zorg, dient de patiënt doorverwezen te worden, dit in tegenstelling tot de private instellingen waar men terecht kan zonder doorverwijzing.

De medicatieverdeling wordt in Kosovo georganiseerd door twee belangrijke partners: het farmaceutisch departement van het Ministerie van Volksgezondheid dat verantwoordelijk is voor de bevoorrading van alle publieke primaire centra en het KAMPE (Kosovo Agency for Medicinal Products and Equipment) dat verantwoordelijk is voor het afleveren van licenties voor geneesmiddelen en apotheken. Het controleert ook de farmaceutische industrie en geeft ondersteuning aan het Ministerie van Volksgezondheid. Alle geneesmiddelen en het medisch materiaal voor de publieke sector worden aangeleverd via private farmaceutische bedrijven. Deze geneesmiddelen worden gebruikt voor opgenomen patiënten en sommige chronische ziekten zoals diabetes. Voor ambulante zorg dienen de patiënten zelf in te staan voor de aankoop van hun geneesmiddelen. In Kosovo kan men ook geneesmiddelen verkrijgen die niet in Kosovo geregistreerd zijn, via een tijdelijk akkoord van import via aanvraag en op voorschrift van de artsen.

Specifiek voor betrokkene:

De opvolging van betrokkene door een neuroloog valt onder de tweede en derde lijn van de geneeskunde. Deze is gratis wanneer zij zich laat behandelen in een publieke instelling. Een consultatie in een privé-instelling kost tussen de 20 en 30 euro.

Fingolimod staat niet op de lijst van essentiële geneesmiddelen en dient op voorschrift besteld te worden in een private apotheek. Dit is geen schending van art 3 EVRM. Hiervoor verwijzen we naar de rechtspraak van het EHRM, arrest nr. 81574 van 23 mei 2012, waarin gesteld wordt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit dat de medicatie moeilijk kan verkregen worden door betrokkene geen reden is tot besluiten tot een schending van art 3 van het EVRM.

Bijkomend dient vermeld dat betrokkene gehuwd is. Zij noch haar echtgenoot leggen een bewijs van algemene arbeidsongeschiktheid voor en er zijn geen elementen in het dossier die erop wijzen zij geen toegang zouden hebben tot de arbeidsmarkt in hun land van oorsprong. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkenen zelf kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Bovendien lijkt het onwaarschijnlijk dat betrokkenen in Kosovo geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp. Uit hun asielrelaas kunnen we immers weerhouden dat zij nog een uitgebreide familiekring hebben in het thuisland.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren. Het staat hen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zaken projecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de neurologische aandoening, namelijk de multipale sclerose bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Kosovo.”

3.6. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen vooreerst betogen, dient vastgesteld dat de behandelend geneesheer geenszins gesteld heeft dat tweede verzoekende partij lijdt aan “tallose ziekten”. Uit de voorgelegde medische attesten blijkt immers dat de arts-adviseur op goede gronden tot de bevinding komt dat tweede verzoekende partij lijdt aan relapsing remitting multiple sclerose. Voorts erkent de arts-adviseur ook in zijn advies dat het gaat om een ernstige aandoening die behandeling behoeft, zodat de verwijzing van verzoekende partijen dat de behandelend arts gesteld heeft dat het om een ernstige ziekte gaat, geen meerwaarde heeft. Ook de verwijzing naar het feit dat tweede

verzoekende partij levenslange behandeling behoeft, kan bezwaarlijk als kritiek op het advies gezien worden nu de arts-adviseur ook erkent dat behandeling noodzakelijk is.

3.7. Verzoekende partijen betogen voorts dat de kwaliteit van de medische zorgen in Kosovo slecht is, en verwijzen daarvoor naar algemene informatie.

3.8. Verzoekende partijen betwisten geenszins de vaststelling van de arts-adviseur dat behandeling voor de aandoening van de tweede verzoekende partij beschikbaar is in het herkomstland. Verder kan de arts-adviseur gevolgd worden in zijn bemerking dat het kwaliteitsniveau van de zorgen niet hetzelfde moet zijn als deze verstrekt in België. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet vereist immers slechts dat wordt nagegaan of een vreemdeling kan terugreizen naar zijn land van herkomst zonder dat zijn leven of fysieke integriteit hierdoor in het gedrang komen en of deze vreemdeling in dat land niet dreigt in een onmenselijke of vernederende situatie terecht te komen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling. De door verwerende partij aangestelde arts-adviseur dient bijgevolg niet na te gaan of een vreemdeling die verzoekt om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd, kan genieten van een medische zorgverstrekking of opvolging die van een zelfde kwalitatief niveau is als dat in België of even snel en eenvoudig als dat het geval is in België kan opgestart worden, doch slechts of een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is. De Raad merkt op dat de arts-adviseur vaststelde dat dit in voorliggende zaak het geval is. De arts-adviseur heeft, met verwijzing naar bronnenmateriaal, duidelijk uiteengezet dat verzoekende partij kan reizen en in het herkomstland kan beschikken over de nodige medicatie en een opvolging door artsen met de vereiste specialisaties. Hij heeft dan ook de in artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalde criteria in acht genomen.

Verzoekende partijen betogen voorts dat in theorie de gezondheidszorg gratis is, maar zij gaan eraan voorbij dat de arts-adviseur op basis van een objectieve bron – Belgian Desk on Accessibility, BDA20161018-KO-6377 –, vastgesteld heeft dat de opvolging door een neuroloog voor tweede verzoekende partij gratis is in een publieke instelling. Enkel in een privé-instelling dient zij voor haar behandeling te betalen. Wat betreft de medicatie die tweede verzoekende partij nodig heeft, heeft de arts-adviseur erop gewezen dat zij deze op voorschrift kan bestellen bij een privé-apotheek. De Raad wijst er daarbij op dat het gegeven dat tweede verzoekende partij mogelijks een deel van de behandeling zal moeten bekostigen, niet maakt dat zij financieel geen toegang zal hebben tot de benodigde medische behandeling. Immers, zoals de arts-adviseur erop gewezen heeft blijkt niet dat tweede verzoekende partij zelf en/of haar echtgenoot niet via arbeid in een inkomen zouden kunnen voorzien om de eventuele kosten te dragen. Evenmin ontkennen verzoekende partijen in het herkomstland nog terug te kunnen vallen op een netwerk die hun financieel kan bijstaan indien nodig. Zij kunnen zich verder ook laten begeleiden door IOM bij terugkeer die hen kan helpen in het vinden van inkomensgenererende activiteiten.

Het algemene betoog dat medicijnen schaars zijn, vele behandelingen niet beschikbaar zijn of er lange wachttijden zijn, en vaak moet betaald worden alsook het gebrek aan een degelijke ziektekostenverzekering, is geenszins toegespitst op de specifieke aandoening van de tweede verzoekende partij terwijl de bevindingen van de arts-adviseur over de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de specifiek benodigde zorgen wel degelijk betrekking hebben op de aandoening van tweede verzoekende partij. Dergelijke algemene stellingen kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de bevindingen van de arts-adviseur over de specifieke aandoening van tweede verzoekende partij en die gebaseerd zijn op objectieve bronnen dienaangaande.

Verzoekende partijen verwijzen voor hun algemene stelling wel naar bronnen, maar de Raad stelt op lezing ervan vast dat deze de bevindingen van de arts-adviseur niet aan het wankelen kunnen brengen. In het artikel "*Kosovo-Health Industry*" van 16 juni 2017 wordt enkel in zeer algemene termen zonder enige detaillering gesteld dat Kosovo een zwakke gezondheidszorg kent waardoor velen naar het buitenland trekken om zich te laten verzorgen. Dit is dermate algemeen dat hieruit niet kan besloten worden dat wat betreft tweede verzoekende partij haar specifieke aandoening er geen adequate behandeling voorhanden is, temeer in het licht van de vaststellingen van de arts-adviseur dienaangaande. Daarenboven wordt er in vornoemd artikel ook op gewezen dat Amerikaanse bedrijven een opportuniteit zien om in Kosovo een variëteit aan medische diensten aan te bieden.

Ook het artikel "*Kosovo: Building national health service*" maakt op algemene wijze gewag van een povere gezondheidszorg, hetgeen niet afdoende is om de bevindingen van de arts-adviseur aangaande specifieke aandoening van tweede verzoekende partij te ontcrachten. Verder wordt er in dit artikel op gewezen dat in 2014 het parlement wetgeving gestemd heeft om het publieke gezondheidszorgsysteem

te hervormen en dat een verplichte ziekteverzekering voor iedereen wordt ingevoerd. Er worden verder geen gegevens aangebracht waaruit blijkt dat dit beleid geen vruchten heeft afgeworpen.

Voorts stelt de Raad de relevantie van het artikel *“Why There Is No Health Insurance in the Republic of Kosovo”* in vraag, nu dit artikel gebaseerd is op ervaringen van gezondheidswerkers in de periode tussen 2001 en 2010 zodat niet blijkt dat dit artikel nog enige actualiteitswaarde heeft. Bovendien heeft dit artikel voornamelijk betrekking op het op poten stellen van een ziekteverzekering voor iedereen, maar kan daaruit niet besloten worden dat tweede verzoekende partij voor haar specifieke aandoening in Kosovo verstoken zal blijven van de benodigde medische zorgen.

Ook het artikel *“Reforms and Challenges of Post-conflict Kosovo Health System”* van april 2014 kan geen afbreuk doen aan de bevindingen van de arts-adviseur. Dit artikel gaat in op de evolutie die het gezondheidssysteem heeft gekend in Kosovo sinds het einde van het conflict waarbij erop gewezen wordt dat er wel vooruitgang is geboekt, maar dat er ook stagnatie van vooruitgang is opgetreden en dat Kosovo er nog niet in is geslaagd een gezondheidssysteem te creëren vergelijkbaar met andere Europese landen. Nergens echter kan uit dit artikel afgeleid worden dat het gezondheidssysteem in Kosovo dermate ondermaats is dat de tweede verzoekende partij aldaar verstoken zal blijven van de door haar specifiek benodigde adequate behandeling.

3.9. Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden aangevoerd en het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wat betreft de tweede en derde bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER